

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Radkou Podlešákovou v právní věci

žalobce: **OTE, a.s.**, IČO 26463318,
se sídlem Sokolovská 192/79, 186 00 Praha 8 - Karlín,
zastoupený Mgr. Zdeňkem Labským, advokátem,
se sídlem Krátká 1148/32, 100 00 Praha 10

proti
žalovanému: **EG.D., a.s.**, IČO 28085400,
se sídlem Lidická 1873/36, Černé Pole, 602 00 Brno F
zastoupený Mgr. Davidem Vosolem, MBA, advokátem,
se sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha 1

o žalobě podle § 244 a násl. o.s.ř., o splnění peněžité povinnosti podle zákona č. 165/2012 Sb., o zaplacení [REDACTED] Kč,

takto:

- I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15. 4. 2015 č. j. OLP-15168-31/2013-ERU a rozhodnutí předsedkyně ERU ze dne 13. 7. 2015 č. j. 15168-37/2013-ERU se v části týkající se nároku na zaplacení částky [REDACTED] Kč na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů nahrazují tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku [REDACTED] Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 220 580,80 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce jakožto operátor trhu s elektřinou se žalobou podanou v souladu s 244 a následující občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), domáhal uložení povinnosti žalovanému jakožto provozovateli příslušné regionální distribuční soustavy zaplatit žalobci za elektřinu vyrobenou ve výrobnách elektřiny v období od 1. 1. 2013 do 1. 10. 2013 a spotřebovanou účastníkem trhu bez použití distribuční soustavy, když konkrétně se jedná o lokální spotřebu výrobců v areálu výroben připojených k distribuční soustavě. Celkem žalobce požadoval částku [REDACTED] Kč, která se skládá z částky [REDACTED] Kč na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů a dále z částky [REDACTED] Kč na krytí nákladů spojených s podporou decentrální výroby elektřiny. Žaloba byla podána poté co byl návrh žalobcem uplatněn ve správním řízení před Energetickým regulačním úřadem, který rozhodnutím ze dne 15. 4. 2015 č. j. OLP – 15168-31/2013-ERU návrh zamítl. Následně předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodnutím ze dne 13. 7. 2015 č. j. 15168-37/2013-ERU zamítla žalobcem podaný rozklad a napadené rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15.4.2015 potvrdila. Žalobce má za to, že právní posouzení správního orgánu je nesprávné a že žalobce byl rozhodnutím správního orgánu a jeho předsedkyně dotčen na svých právech.
2. Žalobce ohledně svého nároku odkázal na ustanovení § 13 odst. 1 a § 43 odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, podle něhož operátor trhu účtuje provozovateli regionální distribuční soustavy složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny a složku ceny spojenou s podporou decentrální výroby. Provozovatel regionální distribuční soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny stanovila vyhláška č. 439/2012 Sb., která byla od 1. 10. 2014 nahrazena vyhláškou č. 193/2014 Sb. Žalobce uvedl, že vyúčtoval žalovanému v souladu s § 13 odst. 1 a § 43 odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb. složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, složku ceny za distribuci elektřiny spojenou s podporou decentrální výroby elektřiny a korekční faktor, když v rámci vyúčtování žalobce postupoval podle § 2 odst. 1 vyhl. č. 439/2012 Sb., o zúčtování. Platba na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny je určena jako součin výše složky ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny a předběžné hodnoty množství elektřiny, za které se hradí složka ceny za distribuci, na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, se zohledněním části korekčního faktoru podle § 7, přičemž toto množství sděluje provozovatel regionální distribuční soustavy účtujícímu operátorovi trhu. Žalovaný žalobcem specifikované faktury uhradil. Žalovaný však do předběžné hodnoty množství nezahrnul množství elektřiny, která jím nebyla distribuována. Tuto kategorii spotřeby (tzv. lokální spotřebu) výrobců, žalovaný nezahrnul ani do skutečného množství elektřiny, které je povinen vypořádat s žalobcem nejpozději do 28. dne následujícího kalendářního měsíce za předcházející měsíc, ačkoli je mu toto množství spotřebované elektřiny známo a zpřístupněno v informačním systému žalobce. Žalobce proto doučtoval žalovanému fakturami č. [REDACTED] až [REDACTED] do té doby nezúčtovaná množství za měsíce prvního pololetí roku 2013 tak, jak byla k dispozici žalovanému v systému žalobce. Žalovaný úhradu těchto opravných dokladů odmítl s odůvodněním, že množství elektřiny, za které mají být ceny účtovány, není exaktně právním rámcem určeno a že nemá dostatečnou právní oporu.
3. Pokud jde o výši žalobcem požadovaného nároku na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů, vychází žalobce z celkové lokální spotřeby za měsíce leden 2013 až září 2013 (lokální spotřeba je rozepsána po jednotlivých měsících - leden [REDACTED] MWh, únor [REDACTED] MWh, březen [REDACTED] MWh, duben [REDACTED] MWh, květen [REDACTED] MWh, červen [REDACTED] MWh, červenec [REDACTED] MWh, srpen [REDACTED] MWh, září [REDACTED] MWh) o celkovém rozsahu za uvedené období [REDACTED] MWh a ceny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny podle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 ve výši [REDACTED] Kč/MWh. Žalobce dále ohledně výše požadovaného nároku odkázal na jím předložené

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

tabulky, v nichž jsou agregovány údaje ze systému CS OTE, zejména žalobce odkázal na tabulku ve formátu MS Excel včetně vysvětlivek, v níž jsou podle žalobce uvedeny údaje odpovídající výrobě jednotlivých výrobců jednotlivě po měsících leden až září 2013, celkem 74 366 položek. Žalobce uvedl, že pro stanovení výše nároku je nutné vycházet z údajů k datu, kdy byla žalobcem činěna fakturace, a v souladu s nimiž celková hodnota lokální vlastní spotřeby činí [REDACTED] MWh. Žalobce dále uvedl, že hodnoty, na které upozorňuje žalovaný, vznikly zadáním novější verze výkazu, než jaká byla v systému CS OTE v roce 2013, tedy kdy se lokální spotřeba vyúčtovávala. Podle žalobce proto připomínky žalovaného nejsou důvodné, jsou důsledkem oprav registrací, často vzniklých v důsledku chyb dat z jejich migrace. Pro posouzení věci jsou relevantní pouze data uvedená v systému operátora trhu k datu fakturace, resp. opravného zúčtování provedeného žalobcem. Z právní úpravy totiž vyplývá, že výrobce může a je dokonce povinen opravit zasláné vykazované údaje o výrobě a spotřebě i později, tedy po uplynutí lhůty stanovené právním předpisem pro vypořádání vyúčtování související s lokální vlastní spotřebou mezi operátorem trhu a provozovatelem distribuční soustavy, které probíhá podle vyhlášky o zúčtování č. 439/2012 Sb. V důsledku možných pozdějších úprav údajů zasláných výrobcem se proto může množství fakturované žalovanému a množství v systému k datu uváděném žalovaným lišit. Dále žalobce uvedl, že pokud žalovaný tvrdí ohledně některých EAN OPM, že nejsou v jeho distribučním území, pak se jedná o účelovou argumentaci, neboť se jedná o výrobní zdroje výrobců, které jsou připojené do lokálních distribučních soustav a ty jsou připojené do distribučních soustav žalovaného. Žalobce dále uvedl, že pakliže žalovaný u jím označených výrobců tvrdí, že jsou údaje o lokální spotřebě získané ze systému nižší, než žalobce tvrdí a uvádí hodnoty lokální spotřeby odchylné od hodnot uvedených žalobcem, tak je toto tvrzení žalovaného taktéž nesprávné, neboť vychází z dat (množství) uvedených v informačním systému operátora trhu CS OTE nikoli k datu fakturace, ale k datu 15. 5. 2020.

4. Žalobce také zdůraznil skutečnost, že faktury prostřednictvím nichž žalobce vyúčtoval složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, složku ceny za distribuci elektřiny spojených s podporou decentrální výroby elektřiny a korekční faktor, byly vystaveny na základě výkazů předaných žalovaným, když v těchto výkazech je uveden odhad množství elektřiny ke 12. kalendářnímu dni v měsíci a množství elektřiny uvedené ve výkazech se zcela shoduje s množstvím elektřiny uvedeným v předmětných fakturách, za které byla žalovanému vyúčtována za předmětné období složka ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny a složka ceny spojená s podporou decentrální výroby, které byly žalovaným uhrazeny. Ve výkazech žalovaného pouze nebyla zahrnuta a vykázána lokální spotřeba výrobců v areálech výroben, proto žalobce tuto opravnými doklady doučtoval.
5. Žalobce dále doplnil (viz tvrzení v rámci odvolání žalobce ze dne 22.10.2021 proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7.9.2021, č.j. 27C 256/2015-631), že metodika přidělování kódu EAN (celosvětový systém kódování a identifikace zboží, služeb a organizací, EAN-18-identifikační číselný kód OPM, EAN-13-identifikační číselný kód registrovaného účastníka trhu s elektřinou nebo plynem) pro příslušné OPM (místa připojení definovaná ve smlouvě o připojení odběrných míst zákazníků, místa připojení definovaná ve smlouvě o připojení zařízení výrobce elektřiny, předávací místa mezi přenosovou a regionálními distribučními soustavami, předávací místa mezi regionálními a lokálními distribučními soustavami, předávací místa mezi regionálními distribučními soustavami a předávací místa mezi přenosovou soustavou České republiky a sousedními přenosovými soustavami) je přístupná smluvním partnerům (tedy žalovanému) v systému CS OTE. Z číselníku je zřejmé, jaká odběrná místa přísluší k distribuční soustavě žalovaného (přímo nebo prostřednictvím lokální distribuční soustavy). Obchodní podmínky žalobce pro elektroenergetiku definují v bodě 1.1.127 uživatelský manuál, v jehož části nazvané „Uživatelská příručka informačního systému CDS Elektřina“, v kapitole 3.1. jsou popsána pravidla tvorby a přidělování EAN. EAN pro OPM je 18ti znakový číselný kód. Pro síť žalovaného pravidla určují na číselné pozici 8-12 kódu EAN následující

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

číselné intervaly: E.ON Západ 00100-00199 a E.ON Východ 00200-00299. Tímto číselným označením tak lze jednoznačně identifikovat konkrétní EAN OPM výrobců přímo připojených k distribuční soustavě žalovaného. Dále žalobce doplnil, že žalovanému i ostatním účastníkům trhu jsou přístupné pouze aktuální hodnoty dat, nikoli hodnoty historické, relevantní k datu fakturace, z čehož pramení rozdíly namítané žalovaným.

6. Žalovaný nárok uplatněný podanou žalobou neuznal, považoval rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu o rozkladu ze dne 13. 7. 2015 stejně jako prvoinstanční rozhodnutí Energetického regulačního úřadu za věcně správná. Žalovaný upozornil na skutečnost, že za období, za které žalobce uplatňuje svůj údajný nárok, bylo financování podpory elektřiny a hrazení plateb na úhradu nákladů spojených s financováním podpory elektřiny z podporovaných zdrojů upraveno zákonem č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 1. 10. 2013. Subjektem povinným k úhradě podpory výroby elektřiny byl žalobce jakožto operátor trhu, a to buď přímo v případě zelených bonusů nebo bonusů podle § 9 a § 40 zákona o podporovaných zdrojích energie nebo nepřímo povinně vykupujícího § 10 ve spojení s § 13 odst. 2 zákona o podporovaných zdrojích. Náklady vynaložené žalobcem na úhradu podpor byly v souladu s § 28 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích energie (dále též „POZE-2013“) následně žalobci kompenzovány ze dvou zdrojů, a to prostřednictvím dotace hrazené státem ze státního rozpočtu a dále provozovatelem regionální distribuční soustavy (provozovatelem přenosové soustavy) z finančních prostředků, které tvoří složku ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny. Z ustanovení § 13 odst. 1 a § 28 odst. 1 POZE – 2013 vyplývá, že žalovaný jako provozovatel regionální distribuční soustavy je povinen uhradit žalobci na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny pouze finanční prostředky, které jsou tvořeny složkou ceny za distribuci elektřiny. Může se tak jednat pouze o část takových plateb, které žalovaný získává jako protiplnění za poskytnutou službu distribuce elektřiny. Službu distribuce elektřiny včetně souvisejících služeb, žalovaný poskytuje na základě smlouvy o distribuci elektřiny buď obchodníkovi s elektřinou, nebo přímo zákazníkovi, pokud je zákazník přímo smluvní stranou smlouvy o distribuci elektřiny. Žalovaný jakožto provozovatel regionální distribuční soustavy, nemůže poskytovat službu distribuce elektřiny mimo jeho distribuční soustavu. Nemůže se zavazovat k distribuci elektřiny, pokud je vyrobena a spotřebována bez použití jeho distribuční soustavy. Druhá smluvní strana je tedy povinna k úhradě ceny (včetně složky ceny za úhradu nákladů spojených s úhradou elektřiny) pouze za množství elektřiny, kterou mu žalovaný prostřednictvím své distribuční soustavy dopravil do sjednaného odběrného, popř. předávacího místa. K distribuční soustavě žalovaného nejsou připojeni jiní výrobci elektřiny než z podporovaných zdrojů. Údaje o množství elektřiny představující lokální spotřebu výrobců, tak mohl žalobce převzít z výkazů předávaných mu výrobcí elektřiny z podporovaných zdrojů. Žalovaný dále odkázal na článek 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod v souladu s nímž mohou být povinnosti ukládány pouze na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Povinnost, kterou žalovanému zákon neukládá nelze uložit pouze na základě podzákonného právního předpisu nebo dokonce na základě poznámky pod čarou. Z ust. § 13 odst. 1, § 28 zákona č. 165/2012 Sb., je podle žalovaného zřejmé, že distribuce elektřiny může být realizována pouze prostřednictvím smlouvy o distribuci elektřiny nebo smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, které jsou právním titulem platby ceny za distribuci, jejíž složkou je i platba na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny. V případě lokální spotřeby výrobců nejen že vyrobená elektřina není dopravována zařízením distribuční soustavy, ale současně je výrobce elektřiny jejím dodavatelem a odběratelem. Postavení těchto subjektů tak splyne a nemůže dojít k uzavírání žádné smlouvy o distribuci elektřiny, kdy žalovaný nemá co dopravovat. Zákazníkem žalovaného může být pouze osoba, která elektřinu nakupuje a přepravuje do místa spotřeby, což u lokální spotřeby výrobců není naplněno, neboť ji v daném rozsahu sami vyrábí a také spotřebovávají. Podle žalovaného platba požadovaná žalobcem má představovat jednu ze složek ceny za distribuci elektřiny a nelze přitom dojít k závěru, že množství elektřiny vyrobené a spotřebované výrobcí elektřiny, tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

jejich lokální spotřeba, má být zohledněno při stanovení příspěvku na podporované zdroje energie.

7. Žalovaný dále namítl, že žalobce neprokázal výši tvrzeného nároku, neprokázal, jak dospěl k jím tvrzenému množství elektřiny, tj. ██████████ MWh, které má představovat lokální spotřebu v areálu výroben, za níž žalobce požaduje po žalovaném dodatečně uhradit složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů. Samotné faktury a doklady předložené žalobcem nejsou důkazem o výši žalobcem tvrzeného nároku, neobsahují ani dostatečně a jednoznačně uvedený předmět fakturace. Žalovaný dále demonstroval na předloženém printscreenu stažení dat za měsíc leden 2013, že jsou v systému uvedeny jiné hodnoty, než které jsou tvrzeny žalobcem. Podle názoru žalovaného je na žalobci, aby specifikoval jednotlivé výrobní a množství elektřiny, které tyto spotřebovaly. Jediným relevantním zdrojem hodnot elektřiny jsou podle žalovaného výkazy o dodávkách a spotřebě elektrické energie jednotlivých výroben připojených k distribuční soustavě. Tyto výkazy jsou obsaženy v informačním systému operátora trhu, tedy žalobce. Žalobcem předložené tabulky nejsou důkazem prokazujícím existenci a výši tvrzeného nároku, jsou pouze jinou formou tvrzení žalobce. Žalobcem nebylo podle žalovaného prokázáno, že tvrzené množství elektřiny bylo vyrobeno konkrétními výrobními a lokálně spotřebováno v areálu těchto výroben a nebylo prokázáno ani to, že veškerá jím uvedená odběrná předávací místa jsou připojena k distribuční soustavě žalovaného a jedná se tak o odběrná předávací místa, u kterých měl žalovaný jakožto provozovatel distribuční soustavy povinnost hradit žalobci složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny. Žalovaný taktéž namítl, že tabulka předložená žalobcem obsahuje množinu minimálně 104 EANů, které se vůbec na distribučním území žalovaného nenacházejí. Žalovaný dále upozornil na skutečnost, že v rozhodném období leden-září 2013 neexistovala povinnost provozovatele lokální distribuční soustavy registrovat všechna odběrná předávací místa připojená k jeho lokální distribuční soustavě. Tato povinnost byla vložena do energetického zákona až zákonem č. 131/2015 Sb. s účinností od roku 2020. Do té doby se lokální distribuční soustava vykazovala jako jedno odběrné předávací místo připojené k regionální distribuční soustavě a za elektřinu, kterou žalovaný distribuoval do připojené lokální distribuční soustavy, také žalovaný již řádně poplatek za složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny uhradil. Dále žalovaný uvedl, že na příkladu výše uvedených 104 EAN lze demonstrovat, že i podle vlastních tvrzení žalobce nemá žalovaný s některými odběrnými místy žádný právní vztah a nemá tak žádný právní titul k tomu, aby jím složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny účtoval.
8. Výši žalobcem požadovaného nároku poté podle názoru žalovaného nelze mít za prokázanou ani ze znaleckého posudku ██████████. Žalovaný předložil soudu posudek vypracovaný znalcem ██████████, který podle názoru žalovaného potvrzuje, že znalecký posudek ██████████ předložený žalobcem nenaplní kritéria stanovená pokynem Krajského soudu v Českých Budějovicích jakožto odvolacího soudu učiněným v rámci usnesení ze dne 10.1.2022, č.j. 8 Co 1454/2021-681), a to stanovení odborných kritérií vzorku údajů a přesvědčivé vysvětlení, proč posouzení takového vzorku postačí závěru o celkové správnosti údajů o spotřebě tvrzených žalobcem.
9. Žalovaný dále dal na zvážení soudu, zda se v posuzovaném případě neodklonit od závěrů vyslovených Nejvyšším soudem ve shora specifikovaném rozsudku, a to zejména s ohledem na skutečnost, že po vydání předmětného rozsudku nejvyššího soudu vydal Ústavní soud dva nálezy, a to dne 30.10.2019 nález sp.zn.Pl.ÚS 7/19 a dne 19.11.2019 na něj navazující senátní nález sp.zn. II.1270/2019, v nichž se Ústavní soud zabýval ukládáním poplatkové povinnosti ve smyslu čl.4 odst.1 a čl.11 odst.5 Listiny, když závěry uvedené Ústavním soudem překonávají podle názoru žalovaného úvahy Nejvyššího soudu vyslovené v posuzovaném případě v rámci rozsudku specifikovaného shora. Ze závěrů Ústavního soudu vyslovených ve shora citovaných nálezech je vyplývá požadavek jednoznačnosti zákona a jeho vnitřního souladu, který platí o to více

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

v případě, kdy zákon stanoví poplatkovou povinnost. Poplatková povinnost musí být zákonem stanovena zcela jednoznačně, srozumitelně, konzistentně a předvídatelně.

10. Soud prvního stupně původně podanou žalobu zamítl rozsudkem ze dne 13. 10. 2016 č. j. 27 C 256/2015 – 205, a to s odůvodněním, že rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15. 4. 2015 i jeho předsedkyně ze dne 13. 7. 2015 považuje za věcně správné a základ nároku uplatněného žalobcem není dán. K odvolání žalobce byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 3. 2017 č. j. 8 Co 136/2017 – 289. K dovolání žalobce rozhodl v dané věci Nejvyšší soud rozsudkem č. j. 32 Cdo 3744/2017-354 ze dne 26. 8. 2019 tak, že v části týkající se zaplacení částky [REDAKCE] Kč (na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů) rozsudek okresního i krajského soudu zrušil a vrátil věc okresnímu soudu k dalšímu řízení. Ve zbytku, tj. v části o zaplacení částky [REDAKCE] Kč (na krytí nákladů spojených s podporou decentrální výroky elektřiny) Nejvyšší soud dovolání žalobce odmítl. Z odůvodnění shora specifikovaného rozsudku Nejvyššího soudu vyplývá, že podle názoru Nejvyššího soudu vyplývala v období uplatněném žalobcem, tj. od 1.1.2013 do 1.10.2013, ze zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, ve spojení s příslušnými ustanoveními energetického zákona (zejména z § 22 odst. 1 a § 50 odst. 6 věty první), povinnost provozovatele regionální distribuční soustavy zatížit složkou ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů také lokální spotřebu výrobců v areálu výroben připojených k distribuční soustavě. Provozovatel regionální distribuční soustavy byl ve shora uvedeném období povinen hradit operátorovi trhu s elektřinou náklady spojené s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů také z lokální spotřeby výrobců v areálu výroben připojených k distribuční soustavě.
11. Poté, co došlo shora uvedeným rozsudkem Nejvyššího soudu k částečnému zrušení rozsudku okresního a krajského soudu a věc byla ve zrušeném rozsahu vrácena k novému projednání okresnímu soudu, zůstal předmětem řízení nárok žalobce na úhradu částky [REDAKCE] Kč představující platbu na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů. Okresní soud v Českých Budějovicích následně rozhodl rozsudkem ze dne 7.9.2021, č.j. 27C 256/2015-631, kterým podanou žalobu zamítl s odůvodněním, že žalobce neprokázal výši tvrzeného nároku. K odvolání žalobce byl rozsudkem okresního soudu zrušen usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.1.2022, č.j. 8 Co 1454/2021-681. Z odůvodnění zrušujícího usnesení krajského soudu vyplývá, že krajský soud se ztotožnil se závěrem okresního soudu ohledně toho, že jak okresní, tak krajský soud jsou vázány právním názorem Nejvyššího soudu o existenci základu nároku žalobce. Na základě výkladu provedeného Nejvyšším soudem nepochybně lze podle krajského soudu dospět k závěru o srozumitelnosti a jednoznačnosti stanovené povinnosti provozovatele distribuční soustavy, jejíž splnění se žalobce podanou žalobou domáhá. Taktéž se krajský soud ztotožnil se závěrem okresního soudu spočívajícím v tom, že údaje obsažené v systému CS OTE lze považovat za základ pro závěr o množství elektřiny spotřebované účastníkem trhu bez použití distribuční soustavy. Okresní soud podle názoru krajského soudu správně poukázal na pravidla trhu s elektřinou upravená ve vyhlášce č. 541/2005 Sb., a v energetickém zákoně. Krajský soud dále zdůraznil, že nesplnění povinnosti výrobce elektřiny předat informace do systému CS OTE představuje správní delikt a je tedy zřejmé, že údaje v systému obsažené mají charakter oficiální databáze, lze z nich vyjít se základním předpokladem jejich správnosti, což nebrání žalovanému, konkrétní údaje jednotlivých hodnot v databázi zpochybňovat a prokazovat jejich nesprávnost. Krajský soud se však neztotožnil se závěrem okresního soudu ohledně neprokázání výše požadovaného nároku. Krajský soud uvedl, že tabulky předložené žalobcem, o nichž žalobce tvrdí, že obsahují agregované informace obsažené v systému CS OTE, je podle krajského soudu nutné považovat za důkaz, nikoli za tvrzení žalobce a jako důkaz tedy mají být i hodnoceny. Za situace, kdy informační systém CS OTE může být podkladem pro skutkový závěr o množství spotřebované elektřiny,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

není nutné ověřovat správnost údajů uvedených v informačním systému CS OTE porovnáním s desítkami tisíc výkazů dodaných výrobcí, ale je namístě zkoumat, zda údaje agregované v tabulkách předložených žalobcem k důkazu odpovídají oné elektronické verzi nebo nikoli. Jiná situace by nastala, pokud by žalovaný zpochybnil správnost systému CS OTE, tedy doložil, že konkrétní údaj u konkrétního výrobce elektřiny neodpovídá jím realizovanému výkazu spotřeby. Poté by předmětem dokazování mohla být i správnost evidence údajů v CS OTE. Odvolací soud dále uvedl, že v daném případě je nutné určité zobecnění (generalizace), a to s ohledem na charakter předmětného nároku (složeného z cca 74 000 dílčích nároků vztažených vždy ke každému jednotlivému výrobcí elektřiny). Odvolací soud dále uvedl, že v daném případě je možné, pokud znalec posoudí pouze určitý vzorek údajů a dojde k závěru o jeho správnosti (totožnosti), aby učinil závěr o správnosti celkové databáze, resp. souladu vygenerovaných tabulek předložených k důkazu s elektronickou verzí databáze. Úkolem znalce by mělo být stanovení odborných kritérií definice takového vzorku a přesvědčivé vysvětlení, proč posouzení takového vzorku postačí k závěru o celkové správnosti. Dále krajský soud uložil okresnímu soudu vyžádat doplňující vyjádření Energetického regulačního úřadu k otázce metodiky stanovení výše nároku, a to i s přihlédnutím k tomu, že v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí správní orgán uvádí, že „bylo prokázáno, že elektřina vyrobená ve výrobnách elektřiny z podporovaných zdrojů za období měsíce ledna až září (celkem ██████████ MWh) v rozsahu množství elektřiny spotřebované výrobcí bez použití zařízení distribuční soustavy, nebyla zatížena úhradou ceny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů energie“. Dále bylo okresnímu soudu krajským soudem uloženo vypořádat se se skutkovými tvrzeními žalobce doplněnými v průběhu odvolacího řízení (např. o metodice přidělování kódu EAN pro příslušné OPM v návaznosti na číselník a uživatelský manuál a obchodní podmínky OTE, a.s.)

12. Soud ve věci zjistil následující skutkový stav:

13. Z rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15.4.2015 sp.zn. OLP-15168/2013-ERU, č.j. 15168-31/2013-ERU bylo zjištěno, že Energetický regulační úřad zamítl návrh společnosti OTE, a.s., aby Energetický regulační úřad rozhodnutím uložil společnosti E.ON Distribuce, a.s., jako provozovateli příslušné regionální distribuční soustavy, povinnost zaplatit společnosti OTE, a.s., jako operátorovi trhu s elektřinou, za elektřinu vyrobenou ve výrobnách elektřiny z podporovaných zdrojů v období měsíců ledna až září 2013, a spotřebovanou účastníkem trhu s elektřinou bez použití distribučních soustav (tzv. lokální spotřeba), peněžitou částku ve výši ██████████ Kč, sestávající se z částky na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů ve výši ██████████ Kč, a částky na krytí nákladů spojených s podporou decentrální výroby elektřiny ve výši ██████████ Kč. Ze skutkových zjištění ERU vyplynulo, že společnost OTE, a.s. dne 23.9.2013 ohledně lokální spotřeby elektřiny doúčtovala společnosti E.ON Distribuce, a.s., cenu na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z OZE a cenu na krytí nákladů spojených s podporou decentrální výroby elektřiny ve výši stanovené bodem 5.1. a bodem 4.30 cenového rozhodnutí ERÚ č. 5/2012. Ze skutkových zjištění ERÚ dále vyplynulo, že ve vztahu k lokální spotřebě elektřiny v období leden až září 2013 společnost OTE doložila lokální spotřebu elektřiny v rozsahu ██████████ MWh, cenu na krytí POZE – ██████████ Kč (██████████ Kč/MWh), cenu na krytí decentrální výroby – ██████████ Kč (tj.4,73Kč/MWh), celkem se tak jedná o částku ██████████ Kč. ERÚ dále uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že společnost OTE, a.s. je držitelkou licence na činnosti operátora trhu č. ██████████, která je vydávána jako výlučná pro celé území České republiky, a dále, že společnost E.ON Distribuce, a.s., je mimo jiné držitelkou licence č. ██████████ s předmětem podnikání distribuce elektřiny. Energetický regulační úřad měl za prokázány rozsah žalobcem požadovaného množství elektřiny vyrobené ve výrobnách elektřiny z podporovaných zdrojů za období měsíce ledna až září 2013 (celkem ██████████ MWh) v rozsahu množství elektřiny spotřebovaného výrobcí bez použití zařízení distribuční soustavy. Energetický regulační úřad uvedl, že takto vyrobená a spotřebovaná elektřina obecně nebyla zatížena úhradou ceny na krytí nákladů

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, ani cenou na krytí nákladů spojených s podporou decentrální výroby elektřiny. Z povahy věci pak ani společnosti E.ON Distribuce a.s., jako provozovateli regionální distribuční soustavy v tomto ohledu nelze uložit povinnost k úhradě peněžitého plnění ve výši [REDAKCE] Kč. Cenu (příspěvek) na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z OZE (podporou decentrální výroby elektřiny) je nutné vázat výlučně na okolnost využití zařízení distribuční soustavy, což činilo jak ust. § 13 odst. 1, tak ust. § 43 odst. 2 zákona č. 165/2012Sb, o podporovaných zdrojích energie (dále též jako „POZE“. Hrazení relevantní části nákladů spojených s podporou elektřiny, které tvoří složku ceny za distribuci elektřiny, podléhá elektřina dodaná zákazníkům za použití distribuční soustavy. Množství elektřiny vyrobené ve výrobnách elektřiny z podporovaných zdrojů v období leden až září 2013 a spotřebované účastníkem trhu s elektřinou (výrobcem) bez použití zařízení distribuční soustavy (tzv. lokální spotřeba) nebylo zatíženo úhradou ceny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z OZE, ani úhradou ceny na krytí nákladů spojených s podporou decentrální výroby, neboť zákon neukládá v tomto směru výrobcům elektřiny povinnost tak, jak to předvídá článek 4. odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Nedostatek zákonné úpravy nemůže být nahrazován podzákonou normotvorbou. K Výkladovému stanovisku č.2/2013 ERÚ uvedl, že jej stáhl ze svých oficiálních webových stránek s odůvodněním, že jeho závěry nelze použít, neboť je logicky rozporné, stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu, které je jeho součástí primárně vychází z předchozí právní úpravy účinné před 1.1.2013, která není použitelná pro podmínky po 1.1.2013, nejedná se o komplexní právní analýzu, ale jen o obecné závěry, které nejsou blíže konkretizovány příslušnými ustanoveními zákona. Nedostatek zákonné úpravy nemůže být nahrazován účelovým výkladem v rozporu s principy právního státu.

14. Z rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu Ing. Aleny Vitáskové ze dne 13.7.2015, č.j. 15168-37/2013-ERU bylo zjištěno, že rozklad společnosti OTE, a.s., proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, č.j. 15168-31/2013-ERU ze dne 15.4.2015, byl zamítnut a napadené rozhodnutí bylo předsedkyní ERÚ potvrzeno s odůvodněním, že dne 14.11.2013 podala společnost OTE návrh na zahájení sporného řízení před Energetickým regulačním úřadem, když s odkazem na § 13 odst. 1 a § 43 odst. 2 zákona o podporovaných zdrojích poukázala na povinnost provozovatele distribuční soustavy hradit operátorovi trhu složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny a složku ceny spojenou s podporou decentrální výroby. Odpůrce, tj. společnost E.ON Distribuce a.s. odmítl návrh společnosti OTE uzavřít smlouvu o zúčtování ceny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, a tak navrhovatel odpůrci vyúčtoval uvedené složky ceny fakturami. Odpůrce neuhradil složku ceny za distribuci na krytí nákladů spojených s podporou výroby elektřiny za množství elektřiny představující lokální spotřebu výrobců. Společnost OTE v tomto ohledu poukázala na výkladové stanovisko Energetického regulačního úřadu číslo 2/2013 a právní stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 20.6.2013 a uvedla, že má nárok na platbu i za lokální spotřebu výrobců, a to především s odkazem na vyhlášku číslo 439/2012 Sb. (vyhláška o zúčtování). Odpůrce se ve správním řízení bránil argumentem, že provozovatel distribuční soustavy nemá povinnost hradit složku ceny za elektřinu, která není předmětem distribuce elektřiny, jakož i nikdo nemá povinnost takovou složku ceny za nedistribučovanou elektřinu hradit provozovateli distribuční soustavy, neboť provozovatel distribuční soustavy poskytuje službu distribuce na základě smlouvy o distribuci elektřiny a nemůže ji logicky vykonávat mimo svou distribuční soustavu a ve vztahu k elektřině, která je vyrobena a spotřebována bez použití jeho distribuční soustavy. Energetický regulační úřad rozhodnutím č.j. 15168-15/2013-ERU ze dne 15.4.2014 návrh na navrhovatele zamítl s odůvodněním, že povinnost odpůrce, jehož uložení se navrhovatel domáhá, je založena na posouzení zákonného pojmu složka ceny za přenos elektřiny a složka ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, který vyložil tím způsobem, že pro výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů, jenž vyrobenou elektřinu sám spotřeboval bez využití distribuční soustavy právní povinnost v předmětném období podílet se na financování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů prostřednictvím uvedené platby

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

neexistovala. K výkladovému stanovisku číslo 2/2013 ze dne 11.7.2013 Energetický regulační úřad uvedl, že je vnitřně rozporné a pouze obecného charakteru bez uvedení konkrétních závěrů a ustanovení právních předpisů. Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 15.4.2014 podal navrhovatel rozklad, když k tomuto rozkladu předsedkyně Energetického regulačního úřadu rozhodnutím ze dne 4.7.2014, č.j. 1568-22/2013-EUR napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání s odůvodněním, že prvostupňový orgán sice správně identifikoval spornou otázku, když posuzoval především výběr složky ceny za distribuci elektřiny provozovatelem distribuční soustavy od jejich plátců a správně posoudil, že vycházet je nutné ze zákonného znění, přičemž předmětnou povinnost nelze dovozovat na základě podzákonných předpisů, přesto ve svém rozhodnutí nedostatečně vyložil pojem složka ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny. Za tímto účelem měl Energetický regulační úřad určit právní titul, na jehož základě je povinnost platby uvedené složky ceny stanovena s přihlédnutím k tomu, že předmětem sporu není existence povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích jako takové, ale toliko rozsah této povinnosti. Současně předsedkyně Energetického regulačního úřadu v rozhodnutí o prvním rozkladu konstatovala, že je nemyslitelné v případě, kdy Energetický regulační úřad rozhoduje v rozporu s obsahem vlastního výkladového stanoviska zveřejněného na svých webových stránkách, aby toto kolizní výkladové stanovisko modifikoval. V rámci nového projednání věci vydal Energetický regulační úřad rozhodnutí č.j. 15168-31/2013-ERU ze dne 15.4.2015, kterým návrh společnosti OTE opět zamítl s tím, že právním titulem platby složky ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny jsou příslušné smlouvy uvedené v § 50 energetického zákona (smlouva o distribuci, smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny), na základě nichž dochází k poskytování distribuce elektřiny a realizaci plateb za tuto distribuci. Výrobce, který vyrobenou elektřinu sám spotřebuje bez využití distribuční soustavy, pro takovéto množství elektřiny nemá uzavřenou smlouvu o distribuci a k distribuci elektřiny zde nedochází. Potažmo tak nemůže docházet k platbám za distribuci elektřiny, ani k platbám složky ceny za distribuci elektřiny. Podle názoru Energetického regulačního úřadu tak předmětem úhrady nákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů či decentrální výroby je pouze množství elektřiny, které bylo předmětem distribuce. Energetický regulační úřad zde konstatoval, že povinnosti mohou být ukládány pouze na základě zákona a nelze je dovozovat z podzákonných předpisů. Ohledně výkladového stanoviska číslo 2/2013 Energetický regulační úřad uvedl, že jeho obsah vychází primárně z předchozí právní úpravy, je logicky rozporné a nedostatek zákonné úpravy nelze nahrazovat výkladem správního orgánu v rozporu s principy právního státu. Předmětné výkladové stanovisko bylo staženo z oficiálních webových stránek Energetického regulačního úřadu. Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č.j. 15168/31-2013-ERU ze dne 15.4.2015 podal navrhovatel dne 28.4.2015 opětovně rozklad. Rozhodnutím o tomto opětovném rozkladu odůvodnila předsedkyně Energetického regulačního úřadu tím, že financování podpory výroby elektřiny bylo v předmětném období od ledna do září 2013 upraveno v zákoně o podporovaných zdrojích, když zejména z ust. § 13 odst. 1, § 28 odst. 1 a § 43 odst. 2 vyplývalo, že operátor trhu má nárok na úhradu nákladů na podporu prostřednictvím zvláštního odvodu a dále prostřednictvím dotací z prostředků státního rozpočtu. Zvláštní odvod byl v zákoně definován jako složka ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, případně složka ceny za distribuci elektřiny spojená s podporou decentrální výroby elektřiny. Z uvedených ustanovení zákona o podporovaných je taktéž zřejmé, že subjekty, které byly povinny finanční prostředky tvořené složkou za přenos a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny hradit, byli provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé regionálních distribučních soustav. Tyto subjekty ale neměly tuto povinnost nést z vlastních finančních prostředků, což by bylo v rozporu se smyslem a účelem zákona o podporovaných zdrojích a též s § 19a energetického zákona, který vymezuje základní rámec regulační činnosti Energetického regulačního úřadu. Předsedkyně Energetického regulačního

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

úřadu dále uvedla, že fakticky to jsou odběratelé elektřiny, kdo nesou náklady na financování podpory, a to prostřednictvím cenách distribuce přidružené složky ceny. Předsedkyně Energetického regulačního úřadu se ztotožnila se závěry Energetického regulačního úřadu, které vyslovil v prvostupňovém rozhodnutí ze dne 15.4.2015, když uvedla, že platba požadovaná navrhovatelem měla představovat jednu ze složek ceny za distribuci elektřiny a zároveň je distribuce elektřiny realizována na základě smlouvy o distribuci elektřiny či smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, z čehož je nutné dojít k závěru, že povinnost platby složky ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny nedopadala na množství elektřiny vyrobené a spotřebované výrobcí elektřiny, tedy na lokální spotřebu výrobců. Pokud nebylo možné určit povinnost výrobců platit předmětnou složku ceny za distribuci elektřiny na základě právních předpisů a tato povinnost nebyla založena ani jiným právním titulem, pak existenci takové povinnosti nelze v rozsahu odpovídající lokální spotřebě výrobců dovozovat. K námitce navrhovatele, který rozsah povinnosti odpůrce zahrnutí rovněž lokální spotřeby výrobců dovozuje taktéž z odkazu číslo 3 uvedeného v § 2 odst. 2 vyhlášky o zúčtování na § 28 odst. 6 vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou, předsedkyně Energetického regulačního úřadu uvedla, že posláním poznámek pod čarou či vysvětlivek je pouhé zlepšení přehlednosti a orientace v právním předpise formu legislativní pomůcky, která nemůže stanovit závazná pravidla chování nebo pravidla pro interpretaci daného ustanovení. K tomuto odkázala na nálezh Ústavního soudu sp.zn. ÚS22/99 ze dne 2.2.2000. Taktéž uvedla, že § 2 odst. 2 vyhlášky o zúčtování ani § 28 odst. 6 vyhl. o pravidlech trhu s elektřinou nestanovily množství elektřiny, z níž byla hrazena složka ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny. Předsedkyně Energetického regulačního úřadu se taktéž ztotožnila s názorem Energetického regulačního úřadu, že povinnosti nemohou být v souladu s článkem 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ukládány jinak než toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod. Nelze tedy dovést povinnost odpůrce z podzákoných předpisů, jestliže tato povinnost není stanovena přímo zákonem. V daném případě pak lze uvažovat o energetickém zákoně nebo o zákoně o podporovaných zdrojích, které však tuto povinnost neobsahovaly, a nebylo je možné dovést ani výkladem práva. K námitce navrhovatele ohledně závěrů uvedených ve výkladovém stanovisku Energetického regulačního úřadu číslo 2/2013, předsedkyně Energetického regulačního úřadu uvedla, že je pouze obecným návodem, jak postupovat v rámci určité problematiky. Skutečnost, že Energetický regulační úřad dotčené výkladové stanovisko ze svých webových stránek odstranil, lze dát na roveň jeho modifikace, a to s přihlédnutím k § 17e odst. 1 energetického zákona, který hovoří o zveřejňování výkladových stanovisek. Předsedkyně Energetického regulačního úřadu dále uvedla, že na základě uvedeného stanoviska se nevyvinula žádná ustálená rozhodovací praxe, která by Energetický regulační úřad zavazovala. Pokud jde o námitku navrhovatele ohledně zúžení petitu návrhů, tak podle názoru předsedkyně Energetického regulačního úřadu k tomuto nedošlo, když navrhovatel přesně vymezil předmět sporného řízení stanovenou částkou [REDAKCE] Kč. Ačkoliv odůvodnění rozhodnutí Energetického regulačního úřadu argumentačně směřovalo k závěru týkajícímu se lokální spotřeby všech výroben bez rozdílu, v daném případě šlo pouze o elektřinu vyrobenou v podporovaných zdrojích, již se pochopitelně důvody rozhodnutí bezprostředně týkají.

15. Z vyjádření Energetického regulačního úřadu ze dne 12.7.2022 č.j. 01385-12/2016-ERU (č.l.701 spisu soudu) bylo soudem zjištěno, že Energetický regulační úřad měl v rámci řízení, jehož výsledkem bylo vydání žalobou napadeného rozhodnutí za prokázané množství lokální spotřeby výrobců v areálech výroben připojených k distribuční soustavě žalovaného a taktéž to, že částka odpovídající složce ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny právě z tohoto množství elektřiny nebyla žalovaným uhrazena. Žalovaný proti žalobcem požadované výši nároku v rámci řízení před Energetickým regulačním úřadem nikdy ničeho nenamítal. Energetický regulační úřad dále v rámci svého vyjádření uvedl, že systém byl nastaven tak, že samotní provozovatelé regionálních distribučních soustav a provozovatel přenosové

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

soustavy operátorovi trhu sdělovali údaje na základě nichž operátor trhu provedl vyúčtování příslušných plateb. Tyto údaje pak kromě provozovatelů regionálních distribučních soustav a provozovatele přenosové soustavy předávali i další účastníci trhu s elektřinou. V souladu s §27 odst.4 Pravidel trhu s elektřinou pak platilo, že provozovatel regionální distribuční soustavy předává operátorovi trhu prostřednictvím jeho informačního systému mimo jiné odhad celkového množství lokální spotřeby výrobců v areálech výroben připojených k distribuční soustavě. Předmětné údaje měl operátor trhu povinnost evidovat, k čemuž provozuje informační systém. Žalobce v rámci řízení před Energetickým regulačním úřadem předložil údaje ze svého informačního systému (čl.1.58 správního spisu) o množství elektřiny představující lokální spotřebu za distribuční soustavu žalovaného v příslušném období.

16. Ze spisu Energetického regulačního úřadu sp.zn. OLP-15168/2013, v rámci něhož byla vydána žalobou napadená rozhodnutí vyplývá, že na čl.1.58 je obsažena tabulka nazvaná „Lokální spotřeba elektřiny v roce 2013 dle výkazů předaných výrobcí do CS OTE (MWh) za síť E.ON Distribuce“, obsahující údaje ohledně množství lokální spotřeby za měsíce leden 2013 až září 2013 (lokální spotřeba je rozepsána po jednotlivých měsících - leden ████████ MWh, únor ████████ MWh, březen ████████ MWh, duben ████████ MWh, květen ████████ MWh, červen ████████ MWh, červenec ████████ MWh, srpen ████████ MWh, září ████████ MWh) o celkovém rozsahu za uvedené období ████████ MWh a ceně na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny podle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 ve výši ████████ Kč/MWh. Jedná se tak o obsahově zcela totožnou tabulku jako byla žalobcem připojena k podané žalobě (nacházející se na čl.1.92 spisu soudu).
17. Z doplnění vyjádření Energetického regulačního úřadu ze dne 7.2.2023 č.j. 01385-14/2016-ERU (čl.1.717 spisu soudu) bylo soudem zjištěno, že ze samotné faktury vystavené žalobcem nelze seznat okruh subjektů, za jejichž spotřebu byla faktura vystavena. Okruh osob, na základě jejichž údajů byly vystaveny faktury, které byly žalovaným v daném případě zaplacený, nemusí být totožný jako okruh osob, na základě jejichž údajů byly žalobcem vystaveny opravné doklady, jejichž zaplacení se domáhá. Okruh osob, jichž se týká lokální spotřeba výrobců musí být logicky užší než okruh osob, jichž se týká odběr z distribuční soustavy, leda by šlo o výrobce elektřiny, který celou svou spotřebu pokryl vlastní výrobou, což je ale např. u fotovoltaických elektráren nepravděpodobné. Pokud tak žalobce vystavil původní faktury na základě údajů žalovaného, šlo o množství elektřiny, které se vztahovalo k osobám, jejichž spotřeba spadala pod vykazování podle § 28 odst.5 vyhlášky č.541/2005 Sb., kam ovšem žalovaný nepodřadil údaje o lokální spotřebě výrobců. Tyto faktury se týkaly pouze subjektů, jimž byla elektřina minimálně z části dopravena distribuční soustavou, a to pouze v té části, která byla takto dopravována. Dodatečně vystavené faktury žalobcem obsahující lokální spotřebu výrobců musely naopak obsahovat spotřebu těch výrobců, kteří vyrobenou elektřinu sami spotřebovali bez použití regionální distribuční soustavy, a to v té části, která této lokální spotřebě odpovídá. K podkladům pro fakturaci se Energetický regulační úřad nevyjádřil s tím, že tyto podklady by měl v případě potřeby vysvětlit žalobce.
18. Z tabulky předložené žalobcem nazvané „Lokální spotřeba elektřiny v roce 2013 dle výkazů předaných výrobcí do CS OTE (MWh) za síť E.ON Distribuce“ předložené žalobcem k podání ze dne 28.2.2020 bylo zjištěno, že je zde uveden číselný kód – EAN příslušného odběrného předávacího místa (OPM), dále je zde uveden číselný kód představující ID zdroje, dále jsou v tabulce uvedeny číselné údaje o výši spotřeby za měsíce leden až září 2013, kdy celkem za měsíc leden 2013 je zde uvedena celková spotřeba ████████ MWh, únor 2013 ████████ MWh, březen 2013 ████████ MWh, duben 2013 ████████ MWh, květen 2013 ████████ MWh, červen 2013 ████████ MWh, červenec 2013 ████████ MWh, srpen 2013 ████████ MWh, září 2013 ████████ MWh.
19. Z tabulky předložené žalobcem spolu s podáním ze dne 19.10.2020 nazvané „Přehled EAN OPM, která byla v období 1.1.2013 až 2.10.2023 registrována v CS OTE alespoň jeden den Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

v LDS připojené k nadřazené DS provozovatele E.ON Distribuce“ bylo soudem zjištěno, že je zde uveden číselný kód OPM v síti provozovatele lokální distribuční soustavy (dále také jen jako „LDS“), dále číslo sítě LDS, EAN provozovatele LDS, název provozovatele LDS a datum registrace od – do, pokud jde o připojení do nadřazené distribuční soustavy.

20. Z tabulky předložené žalobcem k podání ze dne 9.3.2021 nazvané „Data uložení výkazu (dle tabulky OTE),, bylo soudem zjištěno, že je v ní označen ID zdroje, datum výkazu, množství lokální spotřeby, časová značka výkazu a podpisový certifikát.
21. Z Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č.5/2012 ze dne 30.11.2012, kterým se stanovují ceny regulovaných služeb souvisejících s dodávkou elektřiny, z odst.5 bodu 5.1. bylo soudem zjištěno, že pevná cena na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla z druhotných zdrojů byla v rozhodném období ■■■ Kč/MWh.
22. Ze smlouvy o předávání údajů ev.č.CP 006/09 uzavřené mezi žalobcem v postavení operátora trhu a žalovaným v postavení provozovatele distribuční soustavy bylo soudem zjištěno, že žalovaný se zavázal bezúplatně předávat žalobci hodnoty a naměřené a vyhodnocené údaje dle § 59 odst.8 písm.i) energetického zákona a další údaje nezbytné pro plnění povinností operátora trhu podle § 59 odst.8 písm.m) a § 20a odst.5 písm.a) a b) energetického zákona a žalobce se zavazuje tyto hodnoty a údaje převzít. Nedílnou součástí smlouvy jsou Obchodní podmínky.
23. Z Obchodních podmínek OTE, a.s. pro elektroenergetiku, revize 16 – duben 2013, bylo soudem zjištěno, že EAN je celosvětový systém kódování a identifikace zboží, služeb a organizací, EAN-18 je identifikační číselný kód OPM, EAN – 13 je identifikační číselný kód registrovaného účastníka trhu s elektřinou a/nebo s plynem (bod 1.1.18 obchodních podmínek), OPM jsou místa připojení definovaná ve smlouvě o připojení odběrných míst zákazníků, místa připojení definovaná ve smlouvě o připojení zařízení výrobce elektřiny, předávací místa mezi přenosovou a regionálními distribučními soustavami, předávací místa mezi regionálními a lokálními distribučními soustavami, předávací místa mezi regionálními distribučními soustavami a předávací místa mezi přenosovou soustavou České republiky a sousedními přenosovými soustavami (bod 1.1.48 obchodních podmínek). CS OTE umožňuje vzájemnou komunikaci a automatickou výměnu dat mezi operátorem trhu a smluvním partnerem OTE a mezi smluvními partnery OTE navzájem (bod 2.1.1. obchodních podmínek). Komunikace mezi CS OTE a smluvním partnerem OTE probíhá v prostředí internetu, pokud se OTE se smluvním partnerem nedohodne jinak (bod 2.1.2 obchodních podmínek). Bezpečný přístup do systému CS OTE je zajištěn použitím přístupového certifikátu (pro autentizaci) a podpisového certifikátu (pro elektronické podepisování transakcí), jak vyplývá z bodu 2.1.3 obchodních podmínek. Přístup uživatele CS OTE do CS OTE je omezen rozsahem uživatelských práv (bod 2.1.5 obchodních podmínek).
24. Z Výtahu z metodiky přidělování kódu EAN pro identifikaci odběrných míst v CS OTE (č.l.753 spisu soudu) bylo zjištěno, že v informačním systému operátora trhu (CS OTE) je zaveden jednotný číselník sítí, který definuje kódy sítí pro provozovatele distribučních soustav. Operátor trhu zároveň vytváří a spravuje číselníky odběrných a předávacích míst v distribučních soustavách nezbytné k identifikaci jednotlivých odběrných a předávacích míst a přiděluje jednotlivým provozovatelům distribučních soustav z těchto číselníků číselné řady pro identifikaci odběrných a předávacích míst (OPM). Odběrná a předávací místa jsou identifikována prostřednictvím unikátních 18místních kódů EAN vycházejících z tzv. Global Service Relation Number (GSRN). Pravidla tvorby a přidělování EAN jsou uvedena mj. v dokumentu „Uživatelská příručka informačního systému CDS Elektřina“ v kapitole 3.1. Ohledně žalovaného je přidělen číselný rozsah EG.D.-Západ (bývalý E.ON Západ) 00100-00199, EG.D.-Východ (bývalý E.ON Východ) 00200-00299.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

- 25.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 12.2.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce leden 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 26.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 12.3.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce únor 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 27.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 12.4.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce březen 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 28.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 14.5.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce duben 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 29.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 12.6. 2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce květen 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 30.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 15.7.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce červen 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 31.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 12.8. 2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce červenec 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 32.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 11.9.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce srpen 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 33.Z faktury č. [REDACTED] ze dne 11.10.2013 bylo soudem zjištěno, že jí žalobce vyúčtoval žalovanému za období měsíce září 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU č.5/2012 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, celkem [REDACTED] Kč.
- 34.Ke každé ze shora specifikovaných faktur žalobce předložil Podklad pro úhradu plateb za činnost Operátora trhu, z něhož ovšem nevyplývají žádné údaje o vykazované lokální spotřebě.
- 35.Shora fakturované částky byly žalobci ze strany žalovaného uhrazeny, což vyplývá z žalobcem předložených výpisů z účtu ze dne 25.2.2013, 5.3.2013, 21.3.2013, 9.4.2013, 22.4.2013, 3.5.2013, 21.5.2013, 3.6.2013, 20.6.2013, 3.7.2013, 24.7.2013, 31.7.2013, 21.8.2013, 5.9.2013 a 20.9.2013.
- 36.Z opravných zúčtovacích dokladů [REDACTED] [REDACTED] vystavených žalobcem dne 23.9.2013 bylo soudem zjištěno, že jimi žalobce doúčtoval žalovanému za období měsíců leden 2013 až září 2013 mimo jiné složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny dle cenového rozhodnutí ERU

č.5/2012, a to za měsíc leden za [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc únor 2013 za [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc březen 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc duben 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc květen 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc červen 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc červenec 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc srpen 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh, za měsíc září 2013 [REDACTED] MWh po [REDACTED] Kč/MWh.

37.Z dopisu žalovaného ze dne 10.12.2013 bylo soudem zjištěno, že odmítl úhradu doučtování složek cen za tzv.lokální spotřebu výrobců, neboť takový požadavek žalobce je v rozporu s platnou legislativou.

38.Ze Smlouvy o připojení zařízení pro výrobu a odběr elektřiny k distribuční soustavě uzavřené dne 6.5.2010 a 7.1.2020 mezi společností PKS Energo s.r.o. jakožto žadatelem a E.ON Distribuce a.s. jakožto provozovatelem distribuční soustavy, a taktéž z emailu ze dne 27.1.2020 adresovaného zástupcem společnosti PKS Energo s.r.o. žalobci, bylo soudem zjištěno, že u uvedeného žadatele došlo od 1.2.2020 ke změně EAN výrobní.

39.Ze znaleckého posudku č.1/8/2020 ze dne 16.10.2020 zpracovaného znalcem [REDACTED] [REDACTED] který je opatřen znaleckou doložkou ve smyslu § 127a o.s.ř., jehož objednatelem byl žalobce, bylo soudem zjištěno, že znalec odpovídal na otázku, zda odpovídají data uložená v souboru ve formátu Excel datům uloženým v informačním systému CS OTE a dále, zda existují nějaké nesrovnalosti v datech informačního systému CS OTE. Ze znaleckého posudku vyplývá, že centrální systém OTE je robustní, integrovaný a sofistikovaný informační systém, který operátorovi trhu s elektřinou a plynem zajišťuje plnění všech legislativních povinností a požadavků souvisejících s výkonem činností operátora, je pravidelně auditován. Odesílatel podepisuje data svým privátním klíčem a příjemce je schopen pomocí veřejného klíče odesílatele tato data ověřit. Výkazy vkládané výrobcí energie do CS OTE jsou zajištěny podpisovými certifikáty vydanými certifikačními autoritami, které nelze žádným způsobem zpochybnit. Bezpečnost uložených dat do CS OTE je zaručena. Rozsah dat uložených v CS OTE je značný, nelze jím efektivně nakládat jiným způsobem než elektronicky prostřednictvím jednotlivých modulů. Z posudku dále vyplývá, že vzhledem k velkému rozsahu posuzovaných dat je posouzení provedeno na zredukovaném vzorku. Znalec rozdělil jím posuzované vzorky na tři skupiny. První skupinou je skupina dat, která byla v tomto soudním řízení žalovaným označena jako nepravdivá, druhou skupinou jsou výkazy označené žalovaným jako neexistující a třetí skupinou jsou položky označené žalovaným jako nepravdivé z důvodu údajné nižší hodnoty lokální spotřeby u jednotlivých EANů. Znalec dospěl k závěru, že žádné z nesrovnalostí tvrzených žalovaným v tomto řízení mezi daty výkazů výrobců energie za období leden až září 2013 uloženými v systému CS OTE a daty výkazů výrobců energie uloženými v souboru předloženém žalobcem nebyly zjištěny. Znalec své závěry v posudku demonstruje na několika vzorcích. Ze vznesených výhrad žalovaného se podle znalce dá usoudit, že žalovaný nevychází z původních hodnot, které byly v systému za období leden až září 2013, ale z hodnot opravených výrobcí až později. Znalec v posudku vyslovil závěr, že data z výkazů výrobce za období leden až září 2013 uložená v systému CS OTE a data výkazů výrobce uložená v souboru formátu Excel za období leden až září 2013 zaslaná v příloze OTE a.s. Okresnímu soudu v Českých Budějovicích ve sporu 27C 256/2015 jsou shodná a nebyly v nich znalcem nalezeny žádné nesrovnalosti.

40.Soud následně vyzval znalce [REDACTED] v souladu s pokyny odvolacího soudu vyslovenými v usnesení ze dne 10.1.2022 č.j.8 Co 1454/2021-681 k upřesnění závěrů znaleckého posudku č.1/8/2020 ze dne 16.10.2020, a to v tom kontextu, jaký konkrétní vzorek údajů za období leden až září 2013 byl znalcem posuzován, zda se jednalo pouze položky zpochybňované žalovaným, nebo zda znalec posuzoval vzorek širší. Dále byl znalec vyzván k upřesnění posudku i ohledně toho, na základě jakých odborných kritérií znalec definoval jím posuzovaný vzorek údajů a na základě jakých kritérií dospěl k závěru, že posouzení právě jím zvoleného vzorku údajů postačí ke znalcem učiněnému závěru o celkové správnosti (shodnosti) údajů za období leden až září 2013.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

41. Znalec ██████████ v reakci na výzvu soudu uvedl ve formě přípisu ze dne 6.2.2023, že při svém znaleckém zkoumání pracoval s tabulkou ve formátu MS Excel, která byla žalobcem předložena v rámci tohoto soudního řízení, do níž žalobce exportoval údaje ze systému CS OTE. V rámci zpracování znaleckého posudku byla provedena kontrola všech žalovaným zpochybněných položek a také všech položek s žalovaným tvrzenou údajnou chybnou hodnotou. Tato data byla znalce kontrolována jak v tabulce MS Excel předložené žalobcem, tak v systému CS OTE. Znalce bylo zjištěno prostřednictvím rozboru žalovaným zpochybněných položek, že nesrovnalosti tvrzené žalovaným nejsou způsobeny chybami v datech podle tabulky žalobce, ale odlišnostmi verzí výkazů předaných výrobcem do systému CS OTE a jejich zobrazováním za pomoci funkcionalit jednotlivých modulů systému, jak je znalce popsáno v posudku. Znalec dále doplnil, že pokud má koncipovat odborná kritéria výběru vzorku pro posouzení shody údajů v tabulce žalobce s údaji v systému CS OTE (ve smyslu pokynů odvolacího soudu vyslovených v rámci usnesení ze dne 10.1.2022, č.j. 8 Co 1454/2021-681), tak prvním kritériem je, že vzorek by neměl být příliš obsáhlý, druhým kritériem je výše lokální vlastní spotřeby vykázané výrobcem, neboť zdroje s velkou lokální vlastní spotřebou mají největší vliv na platby za POZE, třetím kritériem je typ zdroje podle základního dělení obsaženého v systému CS OTE, když pro každý typ zdroje jsou vybrány vždy dvě položky s největší vykázanou lokální vlastní spotřebou, čtvrtým kritériem je umístění zdroje v lokální distribuční soustavě, když v rámci každé lokální distribuční soustavy připojené do distribuční soustavy žalovaného byla vybrána vždy jedna položka s největší vykázanou lokální vlastní spotřebou. U vybraného vzorku podle shora popsaných kritérií znalec následně dne 6.2.2023 osobně překontroloval shodu s daty uloženými v databázi CS OTE a nezjistil žádné nesrovnalosti. Znalec uvedl, že vzorek sestavený znalce na základě shora uvedených specifik má 37 položek. Znalec jím zkoumaný vzorek také přiložil k přípisu ze dne 6.2.2023.

42. Z výsledku znalce ██████████ učiněného soudem při ústním jednání dne 23.5.2023 bylo zjištěno, že znalec stvrdil své závěry vyslovené v rámci písemného vyhotovení znaleckého posudku včetně jeho následného písemného upřesnění ze dne 6.2.2023. Znalec uvedl, že údaje uvedené v tabulce předložené žalobcem porovnal s údaji v systému CS OTE, znalec porovnával datové věty, které byly v tomto řízení žalovaným označeny za chybné. Žádná chybná data však znalec nenalezl, datová věta vždy v systému byla, v mezidobí však došlo např. pouze ke změně v označení EAN kódu, popř. byla data duplicitní, což znalec vysvětlil tím, že v rozhodném období byla pořízena data s určitou hodnotou a následně po uzavření vyúčtování byl pořízen nový záznam s jinou hodnotou, v tu chvíli byly v systému záznamy dva a podstatné je, v jakém čase byl každý ze záznamů pořízen. Data jsou v systému zajištěna elektronickým podpisem a je zřejmé kdo a kdy je pořídil. V systému lze zobrazit celou historii a lze tak vidět, kdy byla pořízena původní data. Znalec uvedl, že porovnávání dat pobíhalo tím způsobem, že znalec byl v zasedací místnosti OTE, v níž bylo zobrazovací zařízení, a podle toho, jak znalec požadoval, zobrazoval administrátor databáze jednotlivá znalce požadovaná data.

43. Ze znaleckého posudku č. 1632/59/2023 ze dne 26.9.2023 zpracovaného ██████████, MBA, opatřeného doložkou znalce, jehož objednatelem byl žalovaný, bylo soudem zjištěno, že zadaným úkolem znalce bylo ověřit, zda znalecký posudek č.1/8/2020 ze dne 16.10.2020 zpracovaný ██████████ ve znění jeho upřesnění, objektivně odpovídá na položené otázky, dále zda má veškeré náležitosti, dále zda má nastaven vhodný metodologický přístup a odborný rámec, zda je problematika popsána vyčerpávajícím způsobem a zda je posudek z pohledu znaleckých standardů obhajitelný. Znalec ██████████ k uvedenému zadání dospěl k závěru, že ze znaleckého posudku ██████████ a podkladů k jeho zpracování nelze učinit závěr, že data o lokální spotřebě výrobců za období leden až září 2013 ve formátu předložené excelové tabulky ze strany OTE prezentují hodnoty, které do systému OTE vložili jednotliví výrobci elektrické energie, resp. že excelová tabulka předložená ze strany žalobce vykazuje lokální spotřebu výrobců za období leden až září 2013, dále že posudek nelze díky neuvedení metodiky

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

přezkoumat jako celek s tím, že znalec [REDACTED] ani neodpověděl na otázku objektivní existence či neexistence nesrovnalostí, dále, že v posudku není uveden metodologický postup zkoumání ani to, zda a jakým způsobem byly ověřeny informace a certifikáty třetích stran, není zřejmé jakým způsobem byly vybírány tři v posudku zkoumané nesrovnalosti, závěry znalce [REDACTED] nejsou podle názoru [REDACTED] z pohledu znaleckých standardů obhajitelné, není ani zjevné jakým způsobem byl znalcem vybrán kontrolní vzorek uváděný znalcem v upřesnění znaleckého posudku, ze znaleckého posudku [REDACTED] není možné ověřit, zda byly v době zkoumání platné certifikáty výrobců, není možné ověřit totožnost výrobců, na základě posudku [REDACTED] nelze podle [REDACTED] dospět k závěru o tom, že všichni výrobci uvedení v excelové tabulce předložené žalobcem se nachází v distribučním území E.ON a dále, že posudek [REDACTED] ani jeho doplnění neuvádí způsob, jakým [REDACTED] v rámci svého zkoumání ověřoval integritu dat v systému CS OTE ani žádné další skutečnosti, kterými by znalec ověřoval, že výkazy výroby pochází od konkrétních výrobců a tyto nebyly nijak měněny.

44. Další účastníky navržené důkazy nejsou v odůvodnění tohoto rozsudku uvedeny, neboť z nich soud nečinil žádné skutkové závěry potřebné pro své rozhodnutí, popř. je ani neprovedl pro nadbytečnost, k čemuž se soud blíže vyjádří v odůvodnění rozsudku níže. Provedené důkazy, z nichž soud činil skutková zjištění potřebná pro rozhodnutí ve věci, hodnotí soud jako věrohodné, byly hodnoceny jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech.
45. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 165/2012Sb., o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 1.10.2013, účtuje operátor trhu provozovatelé regionální distribuční soustavy a provozovatelé přenosové soustavy složku ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny a provozovatel regionální distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny stanoví prováděcí právní předpis. Podle § 28 odst. 1 zákona č. 165/2012Sb., o podporovaných zdrojích energie, ve znění účinném do 1.10.2013, má operátor trhu právo na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny a provozní podporou tepla. Tyto náklady jsou operátorovi trhu hrazeny provozovatelem regionální distribuční soustavy a provozovatelem přenosové soustavy z finančních prostředků, které tvoří složku ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, a dále dotací z prostředků státního rozpočtu. Provozní podpora tepla je hrazena pouze z dotace z prostředků státního rozpočtu.
46. Z vyhlášky č. 439/2012 Sb., o stanovení způsobu a termínů účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny, přepravu plynu, distribuci elektřiny a plynu na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, decentrální výroby elektřiny a biometanu a o provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (vyhláška o zúčtování), vyplývá, že tato je v souladu s § 53 odst. 2 písm. h) až k) a n) zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie prováděcím právním předpisem k provedení § 11 odst. 9 až 11, § 13 odst. 1, § 36 odst. 3 a § 43 odst. 3 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie. Předmětem úpravy vyhlášky je podle jejího § 1: a) způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, b) způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přepravu plynu a ceny za distribuci plynu na krytí nákladů spojených s podporou biometanu, c) způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za distribuci elektřiny spojené s podporou decentrální výroby elektřiny, d) způsob a postup stanovení Z vyhlášky č. 439/2012 Sb., o stanovení způsobu a termínů účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny, přepravu plynu, distribuci elektřiny a plynu na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, decentrální výroby elektřiny a biometanu a o provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (vyhláška o zúčtování), vyplývá, že tato je v souladu s § 53 odst. 2 písm. h) až k) a n) zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie prováděcím právním předpisem k provedení § 11 odst. 9 až 11, § 13 odst. 1, § 36 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

a § 43 odst. 3 zákona č.165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie. Předmětem úpravy vyhlášky je podle jejího § 1: a) způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, b) způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přepravu plynu a ceny za distribuci plynu na krytí nákladů spojených s podporou biometanu, c) způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za distribuci elektřiny spojené s podporou decentrální výroby elektřiny, d) způsob a postup stanovení rozdílu mezi hodinovou cenou a výkupní cenou a jeho úhrady mezi povinně vykupujícím a operátorem trhu, e) termíny a způsob informování výrobce povinně vykupujícím nebo vykupujícím o dosažení záporné ceny na denním trhu s elektřinou a o situaci, kdy nedojde k sesouhlasení nabídky a poptávky elektřiny na denním trhu.

47. Podle § 2 vyhlášky č.439/2012 Sb., který upravuje způsob a termíny účtování a hrazení složky ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou, provozovatel regionální distribuční soustavy vyúčtuje složku ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny provozovateli lokální distribuční soustavy za množství elektřiny, za které se hradí složka ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny. Provozovatel lokální distribuční soustavy sděluje množství elektřiny, za které je cena zúčtována, provozovateli regionální distribuční soustavy podle vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou (odst. 1). Operátor trhu vyúčtuje provozovateli regionální distribuční soustavy a provozovateli přenosové soustavy platbu na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny do patnáctého kalendářního dne za předcházející měsíc. Platba na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny se určí jako součin výše složky ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny a předběžné hodnoty množství elektřiny, za které se hradí složka ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, se zohledněním části korekčního faktoru podle § 7. Provozovatel přenosové soustavy a provozovatel regionální distribuční soustavy sděluje množství elektřiny, za které je zúčtována platba podle věty druhé, operátorovi trhu podle vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou³ (odst.2). Na základě konečné hodnoty množství elektřiny, za které se hradí složka ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, sdělené operátorovi trhu provozovatelem přenosové soustavy a provozovatelem regionální distribuční soustavy podle vyhlášky o pravidlech trhu s elektřinou³, vyúčtuje operátor trhu neprodleně příslušnému provozovateli soustavy složku ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny za případný rozdíl mezi konečnou hodnotou množství elektřiny a předběžnou hodnotou množství elektřiny podle odstavce 2 se zohledněním části korekčního faktoru podle § 7 (odst.3). Provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel regionální distribuční soustavy uhradí operátorovi trhu platbu podle odstavce 2 a platbu podle odstavce 3, pokud je konečná hodnota množství elektřiny podle odstavce 3 vyšší než předběžná hodnota množství elektřiny podle odstavce 2, do 5 pracovních dnů od doručení zúčtovacího dokladu na platbu (odst.4).
48. Podle § 27 odst.1 vyhlášky č. 541/2005 Sb. výrobce elektřiny po předchozí registraci výroby elektřiny v informačním systému operátora trhu předává operátorovi trhu prostřednictvím informačního systému operátora trhu údaje za uplynulý kalendářní měsíc podle přílohy č. 5a k této vyhlášce, a to nejpozději do desátého kalendářního dne následujícího kalendářního měsíce.
49. Podle § 4 vyhlášky č. 478/2012 Sb. výrobce elektřiny, který uplatňuje nárok na podporu podle § 4, 5, 6 nebo 39 zákona, eviduje hodnoty vyrobené elektřiny z podporovaných zdrojů a z decentrální výroby elektřiny (odst.1). Měsíční hodnoty se pro každý výrobní zdroj elektřiny evidují ve výkazu, jehož vzor je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce. Pokud se výroba elektřiny skládá z více než jednoho výrobního zdroje elektřiny a na vyrobenou elektřinu v jednotlivých výrobních zdrojích elektřiny je uplatňována shodná forma podpory se shodnou výší podpory za jednu MWh elektřiny a každý jednotlivý výrobní zdroj elektřiny nemá samostatné měření

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

vyrobené elektřiny, evidují se měsíční hodnoty za více výrobních zdrojů elektřiny v jednom výkazu, jehož vzor je uveden v příloze č. 3 k této vyhlášce (odst.2). Výrobci elektřiny, s výjimkou výrobců elektřiny uvedených v odstavcích 4 a 5, předávají údaje z výkazu operátorovi trhu elektronicky prostřednictvím informačního systému operátora trhu vždy nejpozději do desátého kalendářního dne po skončení kalendářního měsíce (odst.3). Výrobce elektřiny využívající společné spalování předává operátorovi trhu elektronicky prostřednictvím informačního systému operátora trhu údaje uvedené v řádcích 1 až 7 přílohy č. 3 k této vyhlášce nejpozději do desátého kalendářního dne po skončení kalendářního měsíce, za který jsou hodnoty předávány, a hodnoty vyrobené elektřiny, na které je nárokována podpora, nejpozději do patnáctého kalendářního dne po skončení kalendářního měsíce, za který jsou hodnoty předávány (odst.4). Výrobce elektřiny z kombinované výroby elektřiny a tepla předává operátorovi trhu elektronicky prostřednictvím informačního systému operátora trhu údaje uvedené v řádcích 1 až 7 přílohy č. 3 k této vyhlášce nejpozději do desátého kalendářního dne po skončení kalendářního měsíce a hodnoty vyrobené elektřiny, na které je nárokována podpora, nejpozději do patnáctého kalendářního dne po skončení zvoleného období vykazování úspory primární energie. Výrobce dále eviduje údaje ve výkazu, jehož vzor je uveden v příloze č. 4 k této vyhlášce, a to pro každou kogenerační jednotku v termínech podle zvoleného období vykazování úspory primární energie, a předává je na vyžádání elektronicky operátorovi trhu, Ministerstvu průmyslu a obchodu, Státní energetické inspekci nebo Energetickému regulačnímu úřadu (odst.5). Výrobce se zvolenou podporou elektřiny formou hodinového zeleného bonusu na elektřinu předává operátorovi trhu elektronicky prostřednictvím informačního systému operátora trhu do desátého kalendářního dne po skončení měsíce měsíční údaje podle odstavce 2 a za každou obchodní hodinu předcházejícího kalendářního měsíce skutečné hodnoty vyrobené elektřiny snížené o technologickou vlastní spotřebu elektřiny. Pokud se výroba elektřiny skládá z výrobních zdrojů elektřiny s různou výší hodinového zeleného bonusu, předává výrobce operátorovi trhu za každou obchodní hodinu předcházejícího kalendářního měsíce skutečné hodnoty vyrobené elektřiny na jednotlivých výrobních zdrojích elektřiny snížené o technologickou vlastní spotřebu elektřiny (odst.6). Údaje o množství elektřiny zasláné podle odstavců 3, 4, 5 a 6 může výrobce opravit zasláním opravného údaje operátorovi trhu nejpozději do tří kalendářních měsíců po termínu podle odstavce 3. (odst.7). V případě zaslání opravných údajů podle odstavce 7 může operátor trhu tyto údaje ověřit u provozovatele přenosové soustavy nebo u provozovatele distribuční soustavy (dále jen „příslušný provozovatel“). Po ověření vyúčtuje operátor trhu výrobci rozdíl mezi opravným údajem a údajem předaným podle odstavců 3, 4, 5 a 6. V případě povinného výkupu operátor trhu informuje povinně vykupujícího o změně zadaných hodnot v informačním systému operátora trhu (odst.8).

- 50.Soud prvního stupně je vázán právním názorem vysloveným v posuzované věci Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 26.8.2019, č.j.32 Cdo 3744/2017 – 354, podle něhož žalovaný jakožto provozovatel regionální distribuční soustavy byl povinen v období uplatněném podanou žalobou, tj.od ledna 2013 do září 2013, hradit žalobci jakožto operátorovi trhu s elektřinou náklady spojené s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů též z lokální spotřeby výrobců v areálu vyroben připojených k distribuční soustavě. Ve smyslu závěrů uvedených Nejvyšším soudem se tedy soud prvního stupně v rámci dalšího řízení zabýval již pouze výší žalobcem uplatněného nároku na zaplacení částky ██████████ Kč. Pokud jde o platbu na krytí nákladů podpory decentrální výroby uplatněnou žalobcem ve výši ██████████ Kč, touto se již soud dále nezabýval ani co do základu, ani co do výše, neboť ve vztahu k této platbě bylo Nejvyšším soudem odmítnuto dovolání žalobce a zůstaly tak v platnosti závěry vyslovené soudem prvního stupně a odvolacím soudem o neoprávněnosti požadavku žalobce na úhradu této platby (v tomto soud blíže odkazuje na odůvodnění v pořadí prvního rozsudku soudu prvního stupně, tedy rozsudku ze dne 13.10.2016, č.j.27C 256/2015-205 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích jakožto ze dne 28.3.2017, č.j. 8 Co 136/2017-289).

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

51. Soud prvního stupně se neztotožňuje s názorem žalovaného spočívajícím v tom, že by se soud mohl odklonit od závěrů vyslovených Nejvyšším soudem v posuzované věci. Argumentace žalovaného o překonání názoru vysloveného v dané věci Nejvyšším soudem prostřednictvím judikatury Ústavního soudu, na kterou žalovaný odkazuje, není případná. Možnost odklonit se od závěrů Nejvyššího soudu má soud nižšího stupně (po řádném zdůvodnění svého názoru) pouze v případě, že se chce odklonit od rozhodnutí Nejvyššího soudu vydaného v obdobné věci, nikoli přímo v posuzované věci. Pakliže vydá Nejvyšší soud rozhodnutí přímo v dané posuzované věci, jsou jeho závěry pro soudy nižších stupňů závazné. Tato vázanost právním názorem vyplývá přímo ze znění § 243g zákona č. 99/1963, občanského soudního řádu ve spojení s § 226 téhož procesního předpisu. Uvedený názor soudu prvního stupně byl v posuzované věci již potvrzen i odvolacím soudem, tj. Krajským soudem v Českých Budějovicích, v rámci usnesení ze dne 10.1.2022, č.j. 8 Co 1454/2021-681).
52. Soud se tedy nadále při vázanosti právním názorem Nejvyššího soudu věnoval tvrzení a prokázání výše žalobcem uplatněného nároku na zaplacení částky [REDAKCE] Kč představující náklady spojené s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů z lokální spotřeby výrobců v areálu výroben připojených k distribuční soustavě žalovaného za období leden až září 2013. Žalobce vychází z lokální spotřeby za jím požadované období leden až září 2013 v celkovém rozsahu [REDAKCE] MWh. Ohledně zjišťování a prokazování výše uvedeného nároku je soud vázán názorem vysloveným odvolacím soudem (Krajským soudem v Českých Budějovicích) v rámci usnesení ze dne 10.1.2022, č.j.8 Co 1454/2021-681. Odvolací soud se v uvedeném usnesení předně ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně vysloveným v rámci v pořadí druhého rozsudku ve věci, tedy rozsudku ze dne 7.9.2021, č.j. 27 C 256/2015-631 spočívajícím v tom, že údaje obsažené v systému CS OTE lze považovat za základ pro závěr o množství elektřiny spotřebované účastníkem trhu bez použití distribuční soustavy. Z provedeného dokazování (a to jak ze Smlouvy o předávání údajů uzavřené mezi žalobcem a žalovaným, tak z obchodních podmínek žalobce, které byly její součástí a také ze znaleckého posudku zpracovaného [REDAKCE] předloženého žalobcem) vyplývá, že systém CS OTE umožňuje vzájemnou komunikaci a výměnu dat včetně dat o množství vykázané spotřeby elektřiny i to, že údaje v systému CS OTE jsou zabezpečeny prostřednictvím přístupových certifikátů. S databází CS OTE počítá i např. vyhláška č.541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, která v § 28 uvádí, že provozovatel regionální distribuční soustavy i provozovatel přenosové soustavy předávají operátorovi trhu potřebné údaje právě prostřednictvím informačního systému operátora trhu. Odvolací soud v rámci usnesení ze dne 10.1.2022, č.j. 8 Co 1454/2021-681 zdůraznil i to, že nesplnění povinnosti výrobce elektřiny předat informace do CS OTE představuje správní delikt. Údaje obsažené v systému CS OTE tak mají podle názoru soudu charakter oficiální databáze, lze z nich proto vyjít se základním předpokladem jejich správnosti, což, jak uvedl odvolací soud v rámci usnesení ze dne 10.1.2022, nebrání žalovanému zpochybňovat konkrétní údaje jednotlivých hodnot v databázi CS OTE a prokazovat jejich nesprávnost.
53. Žalobce soudu doložil tabulky, jejichž obsah je blíže specifikován v odůvodnění rozsudku shora), které podle žalobce obsahují údaje agregované ze systému CS OTE. V souladu s názorem vysloveným odvolacím soudem v rámci usnesení ze dne 10.1.2022 je na místě považovat uvedené tabulky nikoli za součást tvrzení žalobce, ale za důkaz, když i sám žalobce o tabulkách tvrdí, že je nevyhotovil, ale pouze transformoval výrobcí elektřiny vytvořenou elektronickou evidenci do agregované podoby. K těmto tabulkám poté podle názoru odvolacího soudu samozřejmě musí na podporu tvrzení žalobce přistoupit i další důkazy.
54. Za stěžejní z žalobcem předložených tabulek podepsaný soud považuje tabulku nazvanou „Lokální spotřeba elektřiny v roce 2013 dle výkazů předaných výrobcí do CS OTE (MWh) za síť E.ON Distribuce“, která byla žalobcem připojena k podání ze dne 28.2.2020. V této tabulce jsou jednoznačně identifikována příslušná odběrná předávací místa prostřednictvím identifikačního

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

číselného kódu (EAN, OPM), a to v souladu s Obchodními podmínkami žalobce, které jsou nedílnou součástí Smlouvy o předávání údajů č. CP 006/09 uzavřené mezi žalobcem a žalovaným. V tabulce jsou taktéž identifikovány jednotlivé výrobní zdroje, a to prostřednictvím tzv. ID zdroje. V tomto soud považuje za vhodné poukázat na ustanovení § 4 odst.6 vyhlášky č.346/2012 Sb., která byla účinná v rozhodném období, v souladu s nímž přidělí operátor trhu výrobcí neprodleně po zaevidování údajů o výrobním zdroji elektřiny v systému operátora trhu jednoznačný identifikátor výrobního zdroje elektřiny. Kromě jednoznačné identifikace příslušných odběrných předávacích míst a výrobních zdrojů, vyplývá z tabulky taktéž jejich spotřeba elektřiny v jednotlivých měsících a následně celková spotřeba za období leden až září 2013 v rozsahu [REDAKCE] MWh. Z tabulky doložené žalobcem dne 19.10.2020, do níž taktéž byla podle žalobce agregována data ze systému CS OTE lze poté jednoznačně identifikovat prostřednictvím OPM a ID zdroje taktéž výrobní, které byly v období od ledna 2013 do září 2013 připojeny v rámci distribuční soustavy žalovaného. Z provedeného dokazování (zejména z Obchodních podmínek žalobce a výtahu z metodiky přidělování kódu EAN) vyplynulo, že v informačním systému CS OTE je zaveden jednotný číselník sítí, který definuje kódy sítí pro provozovatele distribučních soustav, z číselníku je zřejmé jaká odběrná místa přísluší do distribuční soustavy žalovaného.

55.V souladu s názorem vysloveným odvolacím soudem v rámci usnesení ze dne 10.1.2022 bylo na žalovaném, aby s ohledem na soudem konstatovanou presumpci správnosti údajů uvedených v databázi CS OTE zpochybňoval konkrétní údaje jednotlivých hodnot v databázi CS OTE a prokazoval jejich nesprávnost. Jediná konkrétní množina údajů, která byla žalovaným označena jakožto nesprávná, byly údaje za měsíc leden 2013 tak jak jsou na č.l.452 spisu soudu na printsreenu stažení dat za leden 2013 ke dni 15.5.2020 a na č.l. 453 spisu soudu, v rámci níž žalovaný označil množinu tzv. EANů, u kterých jsou údaje o lokální spotřebě získané z CS OTE podle žalovaného nižší než je uvedeno v tabulce žalobce a dále množinu EANů uvedených v tabulce žalobce, které se podle tvrzení žalovaného nenachází v distribučním území žalovaného. Soud následně poskytl žalovanému při ústním jednání dne 23.5.2023 v souladu s názorem vysloveným odvolacím soudem v rámci usnesení ze dne 10.1.2022 prostor k tomu, aby mohl označit konkrétní údaje, které jsou v tabulce žalobce, resp.databázi CS OTE uvedeny nesprávně, a aby označil důkazy o nesprávnosti konkrétně označených údajů. Žalovaný žádné konkrétní údaje (kromě shora uvedených za měsíc leden 2013) nezpochybnil, setrval na své obraně v tom smyslu, že zpochybňuje tabulku předloženou žalobcem jako celek. Takové zpochybnění je však s ohledem na názor nastíněný odvolacím soudem v usnesení ze dne 10.1.2022 podle názoru podepsaného soudu nedostatečné.

56.Pokud pak jde o žalovaným označenou množinu údajů za měsíc leden 2013, které jsou podle tvrzení žalovaného v tabulce žalobce uvedeny nesprávně, tak v tomto soud odkazuje na závěry znalce [REDAKCE] vyslovené v posudku č.1/8/2020, které byly znalcem stvrzeny i při ústním jednání soudu. Uvedený posudek je opatřen doložkou znalce, znalec v něm odkazuje na podklady, z nichž vycházel, mezi nimiž je i tabulka obsahující data o lokální spotřebě za měsíce leden 2013 až září 2013 předložená žalobcem jak soudu, tak znalci. Znalec v posudku uvádí skutečnosti, které zjistil a koncipuje na základě svých zjištění závěry, k nimž dospěl. Předmětem znaleckého zkoumání [REDAKCE] byla shoda dat v tabulce předložené žalobcem ohledně lokální spotřeby elektřiny s daty uloženými v systému CS OTE. Z posudku je evidentní, že znalec s ohledem na značný rozsah dat provedl posouzení pouze na zredukovaném vzorku, do něhož zahrnul položky za měsíc leden 2013, které byly co do svého souladu se systémem CS OTE zpochybněny žalovaným, jak bylo soudem blíže specifikováno shora. Znalec popsal fungování systému CS OTE a vtělil do posudku příklady zobrazení údajů v systému CS OTE. Jak z písemného znění posudku, tak z následného výslechu znalce je evidentní, že znalec do systému CS OTE osobně nahlédl. Znalec v posudku koncipoval závěr, že nezjistil žádné nesrovnalosti mezi daty uvedenými v systému CS OTE ve smyslu žalovaným zpochybněných položek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

Žalovaný podle závěrů znalce odkazuje na hodnoty v později upravených výkazech, nikoli v původních výkazech tak jak byly k dispozici v systému CS OTE v době, kdy bylo žalobcem účtováno. Znalec vysvětlil, že z časového hlediska dochází k migraci dat v systému CS OTE, výrobci mohou data následně doplňovat, taktéž v mezidobí od roku 2013 došlo ke změně EAN některých výrobců, znalec nenalezl žádné nesrovnalosti tvrzené žalovaným, pokud jde o údaje uvedené v tabulce žalobce a údaje, které byly k dispozici v systému CS OTE v době, kdy bylo žalobcem žalovanému účtováno.

57. Je pravdou, že znalec ██████████ koncipoval v rámci posudku č. 1/8/2020 závěr, že data uvedená v tabulce předložené žalobcem ohledně rozsahu lokální spotřeby za období leden až září 2013 jsou shodná s daty za toto období uvedenými v systému CS OTE pouze na základě zredukovaného vzorku, kterým evidentně byly údaje označené žalovaným v tomto řízení jako nesprávné (tedy pouze údaje za měsíc leden 2013). V souladu se závěry vyslovenými odvolacím soudem v usnesení ze dne 10.1.2022 s ohledem na charakter a značný rozsah předmětného nároku (složeného z cca 74 000 dílčích nároků vztažených vždy ke každému jednotlivému výrobcu elektřiny) může znalec učinit závěr o celkovém souladu žalobcem předložených vygenerovaných tabulek s elektronickou verzí databáze CS OTE pouze na základě posouzení vzorku údajů, pakliže znalec dospěje k závěru o správnosti (totožnosti) posuzovaného vzorku. Úkolem znalce má být podle odvolacího soudu stanovení odborných kritérií definice takového vzorku a přesvědčivé vysvětlení, proč posouzení takového vzorku postačí závěru o celkové správnosti. S ohledem na tento závěr odvolacího soudu vyzval soud prvního stupně znalce ██████████ ještě před jeho ústním výsledkem k písemnému upřesnění znaleckého posudku č. 1/8/2020, v němž znalec koncipoval na základě posuzovaného vzorku závěr o celkové shodě údajů agregovaných v tabulce předložené žalobcem s údaji v systému CS OTE za období leden až září 2013, a to v tom kontextu, nechť znalec jednak upřesní z jakého konkrétního vzorku v rámci svého posudku vycházel a taktéž, aby znalec formuloval jednoznačná kritéria vedoucí k závěru o tom, že posouzení takového vzorku postačí ke konstatování celkové shody údajů agregovaných do tabulky předložené žalobcem a údajů v databázi CS OTE.

58. Znalec následně ještě před svým ústním výsledkem formuloval v písemné podobě kritéria, na základě nichž (kromě vzorku údajů posouzeném v rámci písemného vyhotovení znaleckého posudku č. 1/8/2020) dospěl k závěru o celkové shodě údajů v tabulce žalobce s údaji v systému CS OTE. Tato kritéria soud blíže popisuje v bodě 41 odůvodnění rozsudku shora. Na základě těchto kritérií znalec koncipoval další vzorek tvořený 37 položkami a opět dospěl k závěru o celkové shodě údajů v tabulce žalobce s údaji v systému CS OTE, tak jak byly vykážány v měsících leden až září 2013. Znalec jím zkoumaný vzorek také soudu doložil. Následně znalec své závěry uvedené v písemném vyhotovení znaleckého posudku č. 1/8/2020 a upřesněné přípisem z února 2020 stvrdil v rámci výsledku při jednání soudu po připomenutí znaleckého slibu ze strany soudu. Soud má za to, že procesní překážkou není v daném případě skutečnost, že znalec koncipoval vzorek v souladu s pokyny vyslovenými odvolacím soudem nikoli formou písemného dodatku ke znaleckému posudku, ale pouze formou přípisu. V souladu s § 127 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen jako o.s.ř.) může znalec podat posudek také ústně při svém výsledku. Znalec své závěry o celkové shodě údajů v tabulce předložené žalobcem s údaji v systému CS OTE konstatoval již v písemném znaleckém posudku č. 1/8/2020 opatřeném znaleckou doložkou, pokud pak byl soudem pouze ve formě přípisu vyzván k upřesnění těchto závěrů, tyto závěry upřesnil nejprve na základě přípisu a následně formou výsledku, tedy ústního podání znaleckého posudku, považuje toto soud za dostatečné a souladné s § 127 o.s.ř. Ze znaleckého posouzení provedeného ██████████ tak podle názoru soudu lze dospět k závěru o shodě údajů v tabulce předložené žalobcem ohledně vykázaného množství lokální spotřeby s údaji v databázi CS OTE. Znalec vyvrátil žalovaným tvrzené nesprávnosti ohledně údajů za měsíc leden 2013, jiné konkrétní údaje poté žalovaným nebyly zpochybněny. V souladu s pokynem odvolacího soudu v usnesení ze dne 10.1.2020 bylo na žalovaném, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

konkrétní nesprávné údaje v databázi CS OTE označil a aby také prokázal jejich nesprávnost, toto žalovaný neučinil, ačkoli mu soud v tomto poskytl prostor. Na správnost a odbornost závěrů znalce [REDAKCE] poté nemůže mít podle názoru soudu vliv skutečnost, že znalec nahlédl do systému CS OTE za spolupráce pracovníků žalobce. Z provedeného dokazování (a to nejen ze znaleckého posudku [REDAKCE], ale také z obchodních podmínek žalobce, které jsou nedílnou součástí smlouvy o předávní údajů č. CP 006/09 uzavřené mezi žalobcem a žalovaným) totiž vyplynulo, že do systému CS OTE nemůže vstoupit kdokoli, ale pouze osoby oprávněné k přístupu na základě přístupového certifikátu. Takovou osobou samozřejmě znalec není. Znalec poté v rámci svého výslechu uvedl, že osoby, které znalci umožnily přístup do databáze CS OTE, pouze znalci zobrazovaly údaje v systému tak, jak znalec požadoval, jednaly tedy podle pokynů znalce, což soud považuje za zcela akceptovatelné. Nelze proto dospět k závěru, že by znalec posuzoval pouze náhodný vzorek vytvořený pracovníky žalobce. Žalovaný dále znaleckému posudku [REDAKCE] vytýkal, že znalec k písemnému vyhotovení posudku č.1/8/2020 nedoložil email, na který v rámci svého posudku odkazuje. Tato námitka podle názoru soudu také nemůže mít vliv na správnost závěrů znalce, neboť znalec v posudku uvedl obsah předmětného emailu, což soud považuje za zcela dostatečné. Email byl navíc doložen žalobcem na č.l.759 spisu a jeho znění se zcela shoduje s jeho obsahem popsáním ve znaleckém posudku. Konkrétně jde o email ze dne 27.1.2020, kterým byla jedním z výrobců oznamována změna EAN výroby elektriny.

59. Žalovaný předložil soudu znalecký posudek zpracovaný [REDAKCE], který má podle názoru žalovaného zvrátit závěry vyslovené znalcem [REDAKCE]. [REDAKCE] však v posudku nečiní žádné závěry o neshodě konkrétních údajů ohledně lokální spotřeby v tabulce předložené žalobcem s údaji v systému CS OTE, ale pouze zcela obecně zpochybňuje náležitosti znaleckého posudku [REDAKCE]. V souladu s názorem odvolacího soudu vysloveným v usnesení ze dne 10.1.2022 by však žalovaný musel tvrdit a prokázat nesprávnost konkrétních údajů v databázi CS OTE. Žádná taková nesprávnost konkrétních údajů ze znaleckého posudku [REDAKCE] nevyplývá. Soud proto jako nadbytečný nečinil výslech [REDAKCE] za účelem stvrzení závěrů uvedených v jím vyhotoveném posudku, neboť nevedou k závěru o nesprávnosti konkrétních údajů v databázi CS OTE, resp. neshodě konkrétních údajů v tabulce předložené žalobcem s údaji v databázi CS OTE ve smyslu závěrů učiněných odvolacím soudem v usnesení ze dne 10.1.2020. Soud nemá za to, že by tím, že neprovedl výslech [REDAKCE] za účelem stvrzení závěrů shora uvedeného posudku zasáhl do práv žalovaného a porušil princip rovnosti práv účastníků, tak jak je žalovaným namítáno. Výslech [REDAKCE] bylo na místě provést, neboť [REDAKCE] posuzoval shodu konkrétních údajů v tabulce předložené žalobcem s databází CS OTE a formuloval kritéria pro výběr vzorku pro konstatování celkové shody údajů ve smyslu pokynů odvolacího soudu. [REDAKCE] žádné konkrétní údaje neposuzoval, žádné konkrétní nesrovnalosti v údajích dle tabulky žalobce s údaji v systému nekonstatoval, nekoncepoval ani konkrétní kritéria pro výběr vzorku ve smyslu závěrů odvolacího soudu. Podle názoru soudu prvního stupně proto nemůže znalecký posudek [REDAKCE], který pouze obecně zpochybňuje náležitosti posudku [REDAKCE] zvrátit závěry soudu.

60. Žalobce prokázal prostřednictvím jím předložených tabulek, obchodních podmínek a výtahu z metodiky, jak lze v systému CS OTE identifikovat výrobce registrované v rámci distribuční soustavy žalovaného a množství jimi vykazované spotřeby. Prostřednictvím znaleckého posudku zpracovaného [REDAKCE] poté bylo prokázáno, že v systému CS OTE se v mezidobí od roku 2013, resp. po provedení vyúčtování žalobce ve vztahu k žalovanému původně vykazované hodnoty spotřeby elektriny výrobci měnily. Skutečnost, že v systému mohou výrobci dodatečně opravovat původně vykázané hodnoty spotřeby vyplývá i z právní úpravy, konkrétně z § 4 vyhlášky č. 478/2012 Sb. Znalec [REDAKCE] také přezkoumal údajnou žalovaným tvrzenou neshodu ve výkazech v systému CS OTE a tabulce předložené žalobcem ohledně množství lokální spotřeby v měsíci lednu 2013, žalovaným tvrzené nesrovnalosti vysvětlil a koncepoval závěr, že původní hodnoty vykázané v systému CS OTE v době zúčtování žalobce ve vztahu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

k žalovanému byly v systému CS OTE shodné s tabulkou ohledně výše lokální spotřeby předloženou žalobcem. Znalec [REDACTED] také koncipoval kritéria pro výběr vzorku, na základě nichž lze za dané situace dospět k závěru o shodě údajů o lokální spotřebě v období leden 2013 až září 2013 v tabulce žalobce s údaji v systému CS OTE. Kritéria stanovená znalcem, tedy, že vzorek by neměl být příliš obsáhlý, dále kritérium výše lokální vlastní spotřeby vykázané výrobcem, typ zdroje a umístění zdroje (k tomu blíže bod 41 odůvodnění rozsudku shora) soud považuje za logická a zcela akceptovatelná, vzorek posuzovaný znalcem také znalec doložil.

61. Podle vyjádření Energetického regulačního úřadu měl i tento správní orgán ze strany žalobce za prokázané množství žalobcem tvrzené lokální spotřeby, tj. [REDACTED] MWh, když tato skutečnost nebyla žalovaným v rámci správního řízení před Energetickým regulačním úřadem ani zpochybňována. Energetický regulační úřad sice uvedl, že ze samotných faktur, které neobsahovaly množství lokální spotřeby a které byly žalovaným žalobci proplaceny a faktur, kterými následně žalobce žalovanému vyúčtoval cenu i náklady v souvislosti s lokální spotřebou nelze dovodit okruh a tedy ani totožnost subjektů, za jejichž spotřebu byly faktury vystaveny, tato skutečnost však podle názoru soudu nic nemění na tom, že soud má za prokázané žalobcem tvrzené množství lokální spotřeby z ostatních důkazů tak jak je vysvětleno v odůvodnění rozsudku shora. Podle názoru soudu je poté nutné vycházet z množství spotřeby vykázaného ke dni zúčtování mezi žalobcem a žalovaným, a to s ohledem na skutečnost, že výrobcí mohou v souladu s § 4 vyhlášky 478/2012 Sb. dodatečně opravovat vykazované množství spotřeby, ale zároveň podle § 27 odst.14 vyhlášky č.541/2005 Sb. nejpozději do dvacátého osmého dne kalendářního měsíce následujícího po období, za které bylo vyúčtování systémových služeb provedeno, předává provozovatel regionální distribuční soustavy operátorovi trhu prostřednictvím jeho informačního systému konečné údaje o celkovém množství elektřiny dopravené a spotřebované v daném kalendářním měsíci.
62. Jak vyplývá ze shora uvedeného, žalobce podle názoru soudu prokázal, že v období od ledna 2013 do září 2013 byla v systému CS OTE vykázána lokální spotřeba v rozsahu [REDACTED] MWh. Žalobce vyúčtoval žalovanému platbu na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů postupem v souladu s § 2 vyhlášky č. 432/2012 Sb., zcela správně aplikoval taktéž cenu ve výši [REDACTED] Kč/MWh, která vychází z Ceníku Energetického regulačního úřadu platného v příslušném období, k němuž bylo účtováno. Soud s ohledem na výše uvedené podané žalobě vyhověl a ve smyslu § 250j o.s.ř. nahradil tímto rozsudkem rozhodnutí správního orgánu v rozsahu tak jak je specifikováno ve výroku I rozsudku shora.
63. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl v souladu s § 142 odst. 1 o.s.ř. a vzal v úvahu, že stranou sporu, která měla ve věci úspěch, je žalobce, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení je tvořena náhradou za zaplacený soudní poplatek z žaloby ve výši 3000 Kč, soudní poplatek za odvolání ve výši 2000 Kč, soudní poplatek za dovolání ve výši 10 000 Kč, dále odměnou právního zástupce žalobce za 25 úkonů právní služby po 3.100Kč/úkon (převzetí zastoupení, sepsí žaloby, 11krát vyjádření ve věci samé, odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně ze dne 13.12.2016, dovolání ze dne 6.6.2017, doplnění dovolání ze dne 26.6.2017, odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně ze dne 7.9.2021, 8 krát účast při ústním jednání soudu) v souladu s § 9 odst.4 písm d) a § 7 vyhlášky č.177/1996Sb., dále náhradou hotových výdajů právního zástupce žalobce ve výši 7500 Kč v souladu s § 13 odst.4 citované vyhlášky, dále cestovným z místa sídla právního zástupce žalobce v Praze do místa jednání soudu v Českých Budějovicích a zpět (palivo benzín, průměrná spotřeba 5,8 l/100 km), a to k jednání dne 13.10.2016 v souladu s vyhláškou č. 385/2015 Sb. (cena paliva 29,70 Kč/l, amortizace 3,80 Kč/km), jednání dne 28.3.2017 v souladu s vyhláškou č. 440/2016 Sb. (cena paliva 29,50 Kč/l, amortizace 3,90Kč/km), jednání dne 21.5.2020, 29.9.2020 a 1.12.2020 v souladu s vyhláškou č. 358/2019 Sb. (cena paliva 32 Kč/l, amortizace 4,20Kč/km), jednání 7.9.2021 v souladu s vyhláškou č. 589/2020 Sb. (cena paliva 32,30 Kč/l, amortizace 4,40Kč/km), jednání 23.5.2023 a 14.11.2023 v souladu s vyhláškou č.467/2022 Sb. (cena paliva

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.

41,20 Kč/l, amortizace 5,20Kč/km), dále byla žalobci přiznána náhrada za promeškaný čas právního zástupce žalobce v rozsahu 64 půlhodin po 100 Kč podle § 14 advokátního tarifu a 21%DPH, když právní zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem DPH. Taktéž byla žalobci přiznána náhrada ceny zaplacené žalobcem za znalecký posudek zhotovený [REDACTED] ve výši 79 860 Kč, který byl ve smyslu § 127a o.s.ř. podkladem pro rozhodnutí soudu.

64.Lhůta k plnění byla žalovanému stanovena v souladu s §160 odst.1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

České Budějovice 14.listopadu 2023

Mgr. Radka Podlešáková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Ing. Iva Kerbrová.